

Ранен Хартій.

Смертельно

⌋

Спинили кров. То що спикати?
 Нехай тебе так клякотить,
 Як та криниця! Та сьмираєти,
 То страшно, танко в світі жити,
 Ох, як болить! Та селиш х бачю.
 Віне подкша знеть н ~~ч~~ ~~а~~ ~~й~~ ~~а~~ ~~е~~ ~~с~~ ~~т~~ ~~а~~ ~~к~~ ~~..~~
 Великий ман прийде, похчлю
 Остатній раз тло своє
 Мю силою цю рукою
 Чийду ч чарітьо цю рукою,

(сучасне)

Що там за змін? Кацощно ю
 Левінонь вт Каманю
 Зримть, мов турная зора.
 Щото за крик? Ах знать, знать!
 Виразно, асно сподинаю:
 Се та сподівана поря!
 Нам будуть ступити
 Ріки Нарвчу і щить
 Пчаранський трон! Зармачи ччачуть,
 Тебе пощеша, кров ~~я~~ ~~б~~ ~~е~~ ~~ч~~ ~~я~~ ~~р~~ ~~и~~ ~~н~~ ~~е~~,
 А люди берек пігіймають,
 Страх їм замобкнчть не чаб.

Що революція, є чине,
Кохане чите мое.

2

За, че я? Том я не міш ничи,
Не міш бурими молодими,
Не ви вищі лютові бієнці?
Обою: Пронч і тирани
Кронуць у кровчидьчи
Сказати штабі: Де ми бути?
Тому не був ся разом з нами
Проти неволі і темноти?
Я: не рубь, тили ко працював
З сучасного часу все інше,
Де-ін я тепер? Куди поїав?

35

Почути стіни і скеліна
Злорядо пнуть селінагі мнорозу)
Мув борогит біліде преліна
Легво тіщенського шпарюю
Знаговору лять си. ~~Бит не має~~ проєкціло...
Намні, фьколя мене кров...
Не можу встат чини, што сучило
Що в пронасть враб а стріжголов?
Целюв пьтубуєне вестіло...
А там, атам кинить чель гїло,
Що тає його тепер прийшов.

95

Зочина туму - я дав знак
 До лютого, страшного бою.
 Я сильний дуб, дубов... О як
 Траваб акинуть са стрілою...
 Хоч налити золота,
 Аби чим вора замат.
 Убивав в терміну ряду.
 Кучу пікут узи піку,
 Ти буде хто про мене знать,
 Ти ні, байчу не женті. (с)
 Зробив я те, що міг зробити;
 Ти добре - не лемі судити,
 А те, що где покінтити,
 Де зоб обвиняється не мьбуші.

Написано 1883 р., докінчено 9. 15 березня 1914.

(Не докінчено)
 а переоблено
 М. П.

- суб: 405. (ст. 47)
 м. н. ч. Корсун